

Arrest

nr. 295 873 van 19 oktober 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. RICHIR
Place de la Station 9
5000 NAMUR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 6 maart 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 januari 2023 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 juni 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 september 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat J. RICHIR verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. GUSSÉ, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en te zijn geboren op 13 augustus 2005.

1.2. Verzoekster dient op 25 augustus 2020 een verzoek om internationale bescherming in.

1.3. Verzoekster wordt op 7 september 2021 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS), in het bijzijn van de aan haar toegewezen voogd.

1.4. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 18 oktober 2021 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

1.5. Bij arrest met nummer X van 22 april 2022 vernietigt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) de in punt 1.4. bedoelde beslissing.

1.6. Verzoekster wordt op 27 oktober 2022 opnieuw gehoord op het CGVS, in bijzijn van de aan haar toegewezen voogd.

1.7. De commissaris-generaal neemt op 31 januari 2023 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Somalische nationaliteit te hebben en tot de abgal clan te behoren. U bent geboren in het dorp Dab’ale, dat bij Mogadishu hoort. Toen u acht jaar oud was stierf uw vader aan een ziekte. U verhuisde met uw moeder, uw vier broers en uw twee zussen naar het dorp Bulofulo, dat eveneens bij Mogadishu hoort. Uw oudste zus werd uitgehuwelijkt aan een lid van Alshabaab toen ze 19 jaar oud was. Ze was ongelukkig en liep vaak weg terug naar huis. Ze stierf nadat ze hevige bloedingen kreeg. Uw oudste broer werd in 2017 door Alshabaab benaderd omdat ze wilden dat hij zich aansloot. Hij vluchtte weg voor hen en werd twee dagen later dood teruggevonden.

Ongeveer twee weken voor uw vertrek, in augustus 2019, kwamen Alshabaab naar het dorp om meisjes van huwbare leeftijd op te lijsten. Ze kwamen in de namiddag naar uw moeder en zeiden dat u ook moest huwen met een lid van Alshabaab. Uw moeder zei dat u nog niet oud genoeg was, maar ze kon hun eis niet weigeren. Op 5 augustus 2019 was er chaos in het dorp en werd er geschoten. Uw twee broers vluchtten weg. Uw moeder nam u en de jongere kinderen en vluchtte naar een vriend van uw vader in Mogadishu. Ze verkocht een stuk grond aan die man en in ruil regelde hij uw vertrek.

U reisde met het vliegtuig naar België en kwam hier aan op 11 of 12 augustus 2020. U diende een verzoek om internationale bescherming in op 25 augustus 2020.

Ter ondersteuning van uw verzoek legde u een psychisch attest, uitgegeven op 26 augustus 2021, neer en een attest van besnijdenis.

Op 18 oktober 2021 werd door het CGVS een weigeringsbeslissing genomen. U ging tegen deze beslissing in beroep en op 22 april 2022 werd de beslissing van het CGVS vernietigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV).

U legde volgende documenten neer in het kader van uw beroep: EASO COI Somalia Security Situation, EASO COI Somalia Targeted profiles, een artikel over gedwongen huwelijk met Alshabaab, een artikel over vrouwen die gehuwd zijn met een Alshabaablid, attest van uw psycholoog van 26 oktober 2021, brieven van uw voogd, uw sociaal assistent, uw leerkracht, uw klastitularis en uw schooldirecteur.

Op 26 oktober 2022 maakte uw advocaat een bijkomende brief van uw sociaal assistent over, met datum 24 oktober 2022 en een psychologisch attest, afgegeven op 4 oktober 2022.

Na de vernietigingsbeslissing had u een tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS op 27 oktober 2022. U legde geen bijkomende documenten neer.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald kreeg u een voogd toegewezen die u bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

Daarnaast legde u drie psychologische attesten neer. Er moet worden opgemerkt dat het psychologisch attest van 26 oktober 2021, toegevoegd aan het verzoekschrift en waarvan de inhoud gedeeltelijk wordt hernomen van het vorige psychologisch attest van 26 augustus 2021, werd opgesteld nadat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing enkele – door de RVV terecht bevonden- vaststellingen deed met betrekking tot het (vorige) psychologisch attest met name dat er niet kon worden uit afgeleid dat u daadwerkelijke cognitieve problemen heeft en er evenmin een diagnose of pathologie wordt vastgesteld.

Uit het psychologisch rapport van 26 oktober 2021 blijkt dat u onder andere te kampen heeft met loskoppeling van emoties en dit een symptoom is van dissociatie dat wijst op de aanwezigheid van gecumuleerde trauma's; paniekaanvallen met momenten van depersonalisatie; isolement; angst gelieerd aan het verlies van haar familie; slaapproblemen en nachtmerries. Het feit dat u met psychologische problemen te kampen heeft, wordt niet betwijfeld en is betreurenswaardig. Er wordt hier echter benadrukt dat psychologische verslagen en attesten geen sluitend bewijs zijn voor de oorzaak en omstandigheden van de vastgestelde psychologische problemen. Uit het psychologisch attest blijkt dat onder meer verwezen wordt naar uw verklaringen. Zoals hieronder aangehaald zijn uw verklaringen niet geloofwaardig. Het is niet omdat het psychologisch verslag verwijst naar uw verklaringen, dat dit ook zou impliceren dat hieruit een exclusief causaal verband met uw asielrelaas, zoals aangehaald voor de asielinstanties, kan worden afgeleid, noch dat dit de waarachtigheid van de beweerde vervolging zou kunnen aantonen gezien de psycholoog enkel de verklaringen citeert zoals deze werden medegedeeld door u. Volledigheidshalve kan hier gemerkt worden dat uit voormeld psychologisch attest, daar gelaten de diagnose of medische vaststellingen die erin vervat zijn, evenmin kan blijken dat uw psychische problematiek het normale verloop van de asielprocedure op enigerlei wijze zou hebben gehypothekeerd of in het gedrang zou hebben gebracht. Er zijn geen concrete indicaties waaruit zou kunnen blijken dat u niet op volwaardige wijze heeft kunnen deelnemen aan uw procedure of zou zijn beperkt in uw mogelijkheden om uw motieven op vrije, zelfstandige en functionele wijze uiteen te zetten. Waar in het psychologisch attest te lezen valt dat er bij u een psychisch verdedigingsmechanisme aanwezig is dat ertoe leidt dat u moeite heeft om uw ervaring op een coherente en nauwkeurige manier te vertellen en om uzelf in de tijd te situeren, stelt u dat u – met uitzondering van een fout in de tijdstippen – veel gedetailleerd informatie kon verstrekken over de feitelijke gebeurtenissen in verband met uw overleden broer, zus en uw eigen problemen met Al Shabaab. Dit strookt dan ook niet met het beeld van uzelf zoals omschreven in de voormelde passage in het psychologisch verslag, waaruit blijkt dat u omwille van traumatische ervaringen geen coherent en nauwkeurig relaas kan vertellen, en vindt dan ook geen weerslag in de notities van het persoonlijk onderhoud. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming ligt niet bij de psycholoog of arts maar bij de asielinstanties en beroepsinstanties die hiertoe wettelijk verplicht zijn. Een psychologisch rapport kan niet als alleenstaand worden gezien binnen een verzoek om internationale bescherming. Het maakt deel uit van het geheel van de elementen die voorliggen ter beoordeling van de nood aan internationale bescherming en het gewicht dat hieraan wordt gegeven dient dan ook bepaald te worden binnen dit geheel.

Ook het derde attest dat u neerlegde, van 4 oktober 2022, bespreekt uw psychologische problematiek en overloopt de behandeling sinds juni 2021. De inhoud van dit attest loopt gelijk met de vaststellingen van de eerste twee attesten. Bijgevolg geldt bovenstaande redenering ook voor dit attest van 4 oktober 2022.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kan voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier moet worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en evenmin om zwaarwegende gronden aannemelijk te maken dat u een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, a of b van de Vreemdelingenwet. Er kan immers geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen over uw vluchtmotieven.

Zo verklaarde u dat uw broer gedood werd door Alshabaab in 2017 (CGVS 07.09.2021, p. 7). Tijdens het persoonlijk onderhoud op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde u echter dat uw broer twee jaar eerder gedood werd, wat overeenkomt met 2019 (verklaring DVZ, vraag 17). Toen u tijdens het tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS nogmaals gevraagd werd naar het tijdstip van overlijden van uw broer, antwoordde u dat u ongeveer twaalf jaar oud was, wat overeenkomt met 2017, en verklaarde u dat dit ongeveer drie jaar geleden is, wat overeenkomt met 2019 (CGVS 27.10.2022, p. 6). Bovendien verklaarde u dat uw oudste broer overleden is voordat uw zus stierf (CGVS 07.09.2021, p. 7). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud verklaarde u echter dat uw broer na uw zus overleed (CGVS 27.10.2022, p. 6). Dat u er niet in slaagde coherente verklaringen af te leggen over de tijd waarin uw broer overleed, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen hierover. Wat er ook van zij, uit uw verklaringen blijkt nergens dat het overlijden van uw broer voor u voor problemen zou hebben gezorgd, zodat hieruit geen nood aan internationale bescherming voor u afgeleid worden.

Verder verklaarde u dat uw zus 5 jaar geleden stierf nadat ze werd uitgehuwelijkt aan een lid van Alshabaab, wat overeenkomt met 2016 (verklaring DVZ, vraag 17). Tijdens het eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde u echter dat uw zus stierf eind 2019 (CGVS 07.09.2021, p. 7, p. 9). U verklaarde bovendien dat ze minderjarig was toen ze moest trouwen met een lid van Alshabaab (vragenlijst CGVS, vraag 5). Op het CGVS verklaarde u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud echter ook dat ze al 19 jaar oud was toen ze trouwde (CGVS, p. 10). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde u dat uw zus 16 jaar was toen ze trouwde en 18 jaar toen ze stierf (CGVS 27.10.2022, p. 6-7). Dat u er niet in slaagde coherente verklaringen af te leggen over de periode waarin uw zus trouwde, brengt de geloofwaardigheid van uw asielmotieven in het gedrang.

Uit het verzoekschrift bleek dat u niet in staat zou zijn om het overlijden van uw broer en uw zus te situeren omdat u volledig analfabeet bent. De RvV stelde echter dat het niet aannemelijk is dat u volledig analfabeet bent, aangezien u uw naam kan schrijven op de documenten en de leeftijden van uw broers en zussen kan noemen (arrest RvV, p. 16). Bovendien ging u vanaf uw acht jaar tot uw vertrek uit Somalië in 2015 naar de koranschool (CGVS 07.09.2021, p. 5, p. 9). Bijgevolg kan er van u verwacht worden dat u op de hoogte bent van de tijdstippen van overlijden van uw broer en zus en dat u zich bewust bent van de tegenstrijdigheden in uw verklaringen. Uw beweerde analfabetisme kan dan ook geen afdoende verklaring bieden voor de tegenstrijdigheden in uw verklaringen, zodat de geloofwaardigheid ervan aangetast is.

Bovendien zijn uw verklaringen over een gedwongen huwelijk met Alshabaab niet consistent. U verklaarde immers dat alle meisjes van 15 of 16 jaar moeten huwen (CGVS 07.09.2021, p. 9). Nergens klaarde u uit waarom uw zus pas op haar 19de moest trouwen met een lid van Alshabaab. Ook deze elementen brengen de geloofwaardigheid van uw asielmotieven in het gedrang. Bijgevolg kan ook hieruit geen nood aan internationale bescherming in uwen hoofde worden afgeleid.

U verklaarde nog dat u zelf werd benaderd door Alshabaab omdat een strijder van hen met u wilde huwen (CGVS, p. 9). Toen men naar uw huis kwam om dit aan te kondigen werd er niet gezegd met wie u zou moeten trouwen (CGVS, p. 13). Het is niet aannemelijk dat Alshabaab u een huwelijksvoorstel doet zonder duidelijk te maken om wie het gaat. Daarnaast is het niet aannemelijk dat ze u waarschuwden dat ze u zouden uithuwelijken en u zo de kans gaven om aan het huwelijk te ontsnappen. Deze onaannemelijkheden doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielmotieven.

Verder moet worden opgemerkt dat u tijdens het persoonlijk onderhoud op de DVZ aanvankelijk niet vermeldde dat u zelf zou uitgehuwelijkt worden aan een lid van Alshabaab. U verklaarde enkel dat het de gewoonte is van Alshabaab om naar het dorp te komen en meisjes uit te kiezen om met een strijder te trouwen. Pas wanneer u bijkomende vragen gesteld worden, antwoordde u dat er ook naar u gevraagd werd door Alshabaab en dat uw moeder u verstopte voor hen (vragenlijst CGVS, vraag 5). Dat u bij de DVZ niet spontaan uw persoonlijke problemen en benaderingen door Alshabaab uit de doeken doet,

ondermijnt de geloofwaardigheid van uw asielmotieven. Bovendien strookt het feit dat uw moeder u verstopte niet met de verklaringen die u bij het CGVS aflegde en waaruit blijkt dat u gewoon binnen in het huis was (CGVS 07.09.2021, p. 12). Toen u met dit element geconfronteerd werd, ontkende u dat uw moeder u verstopt had (CGVS 07.09.2021, p. 18). Deze tegenstrijdigheid breekt de geloofwaardigheid van uw asielmotieven af.

Voorts blijkt uit uw verklaringen dat Alshabaab meerdere keren naar uw dorp kwamen om meisjes mee te nemen (CGVS 27.10.2022, p. 10). U verstopte zich twee keer voor hen in huis, namelijk één keer achter een matras en één keer in een ruimte in de grond (CGVS 27.10.2022, p. 8). Het is niet aannemelijk dat Alshabaab u zochten maar niet konden vinden, terwijl u zich binnen achter een matras bevond. Tijdens het persoonlijk onderhoud op de DVZ vermeldde u dat Alshabaab één keer voor uw zus kwamen en later één keer voor u (vragenlijst CGVS, vraag 5). Tijdens het eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS heeft u het over één gelegenheid waarbij Alshabaab uw moeder zei dat ze u wilden om te huwen (CGVS 07.09.2021, p. 12). Bovendien kan u tijdens het tweede onderhoud zelfs niet bij benadering aangeven wanneer Alshabaab de eerste keer naar uw huis kwamen (CGVS 27.10.2022, p. 11). Het is niet aannemelijk dat u deze gebeurtenis niet kan situeren, temeer gezien u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS wel verklaarde dat Alshabaab de eerste keer naar uw huis kwam in de achtste maand (CGVS 07.09.2021, p. 12). Dit element tast de geloofwaardigheid van uw relaas verder aan.

Verder zei u dat u reeds op de vijfde dag van de achtste maand uit uw dorp vertrok (CGVS 07.09.2021, p. 6). Dat betekent dat Alshabaab drie keer zou zijn langsgeslagen in vijf dagen tijd, gezien u ook de eerste keer in de achtste maand situeert (CGVS 07.09.2021, p. 12). Dit gegeven is tegenstrijdig met uw verklaringen waarin u stelde dat er drie dagen waren tussen het eerste en tweede bezoek van Alshabaab en twee weken tussen het tweede en derde bezoek (CGVS 27.10.2022, p. 8). Dat u er niet in slaagde om coherente verklaringen af te leggen over de benaderingen van Alshabaab, zet de geloofwaardigheid van uw asielmotieven op de helling.

Omwille van al deze redenen moet worden geconcludeerd dat u de vervolgingsfeiten die u inroept niet aannemelijk hebt gemaakt. Ze vormen bijgevolg geen basis voor een risicoanalyse in het licht van de toekenning van internationale bescherming.

Ook het attest van besnijdenis dat u neerlegde kan bovenstaande vaststellingen niet weerleggen. Dit attest toont aan dat u besneden bent. Hieruit kan voor u geen nood aan internationale bescherming afgeleid worden.

Ook de overige documenten die u neerlegde brengen geen verandering in bovenstaande vaststellingen. Uit de rapporten en artikelen die u neerlegde over de algemene situatie in Somalië en de situatie van vrouwen die gedwongen gehuwd zijn met een lid van Alshabaab, blijkt niet dat u een gegronde vrees voor vervolging om een aan de Vluchtelingenconventie gerelateerde reden heeft. Deze documenten beschrijven immers de algemene situatie en niet uw persoonlijke feiten. Daarnaast bracht u brieven van uw voogd, uw sociaal assistent, uw leerkracht, uw klastitularis en uw schooldirecteur mee. Deze beschrijven stuk voor stuk uw situatie in België en de moeilijkheden die u hier heeft op school en in het centrum. Deze elementen worden hier niet betwist, noch kan er voor u een nood om internationale bescherming uit afgeleid worden.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

*Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten **UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia van september 2022**, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html> of op <https://www.refworld.org>, en de **EUAA Country Guidance: Somalia van juni 2022**, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-somalia-2022> of op <https://euaa.europa.eu/>, in rekening genomen. Zowel uit deze*

adviezen, als uit het **EASO Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van 20 september 2021**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_somalia_security_situation_20210920.pdf, en uit de **COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu van 9 september 2022**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_veiligheidssituatie_in_mogadishu_20220909.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab die plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de binnenlandse en internationale veiligheidstroepen, blijft de belangrijkste bron van het gewapende conflict. Ook chronische conflicten tussen gemeenschappen en politieke conflicten blijven een belangrijk destabiliserend element. UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemde documenten wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien blijkt uit voornoemde informatie dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld regionaal verschillend zijn. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Mogadishu te worden beoordeeld.

Benadir/Mogadishu wordt in de EUAA Country Guidance Note van juni 2022 beschouwd als een regio waar de “loutere aanwezigheid” ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Mogadishu een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld en de mate waarin burgers slachtoffer zijn van willekeurig dan wel doelgericht geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu van 9 september 2022**) blijkt dat de politieke en militaire situatie van Somalië drastisch gewijzigd is sinds 2011, toen de islamistische rebellen van al-Shabaab uit Mogadishu werden verdreven. In mei 2012 is hun volledige terugtrekking uit de hoofdstad een feit. Mogadishu kent sinds 2012 een wederopbouw. Verbeterde veiligheidsomstandigheden leiden tot aanzienlijke investeringen van de diaspora en de oprichting van commerciële zones in de stad. Ook de bouw- en vastgoedsector leven er op. Mogadishu blijft de belangrijkste economische hub in Somalië. Al-Shabaab heeft geen controle meer over Mogadishu maar blijft direct en indirect de confrontatie aangaan met de overheid en de veiligheidsdiensten in de stad.

De meeste door ACLED geregistreerde incidenten in Mogadishu die tijdens de verslagperiode van 1 januari 2022 tot en met 30 juni 2022 plaatsvonden, vallen onder de categorie battles (196). De hoofdstad wordt getroffen door schietincidenten tussen al-Shabaab en de veiligheidsdiensten en de ATMIS-troepen van het Oegandese leger. ACLED registreert ook schietpartijen tussen legereenheden onderling, het leger en de politie (hierbij worden soms clanmilities ingezet) en door onbekende gewapende groepen. Daarnaast gebeuren er gerichte moorden met vuurwapens, terreuraanslagen met geïmproviseerde explosieven (vooral autobommen), granaat- en mortieraanvallen en aanslagen door al-Shabaab-zelfmoordterroristen. Een analyse van de door ACLED geregistreerde incidenten geeft aan dat er twee

hoofdtypes van geweld zijn in Mogadishu in de verslagperiode: geweld door middel van vuurwapens (61 %) en granaten (26 %). Ze worden voornamelijk opgeëist door of toegeschreven aan al-Shabaab.

Al-Shabaab voert in Mogadishu doelgerichte moordaanslagen en terreuraanvallen uit op onder meer binnen- en buitenlandse overheidsambtenaren, de aanwezige veiligheidstroepen, verkiezingsafgevaardigden, clanoudsten en zakenlui, en dit onder meer in het zwaarbewaakte Halane-complex in de buurt van de internationale luchthaven, in hotels waar onder andere regerings- en veiligheidspersoneel samenkomen, politiebureaus, aan kruispunten, controleposten en overheidsgebouwen. De geraadpleegde bronnen registreren ook geweldincidenten van ISS zoals granaataanvallen. Naast terreurgroepen zijn er ook nog andere actoren verantwoordelijk voor het geweld, zoals de Somalische veiligheidsdiensten, clanmilities en onbekende gewapende groepen.

Het langdurig verkiezingsproces heeft het politieke landschap en het veiligheidsklimaat gedestabiliseerd. Tijdens de verslagperiode gaat het aantal door ACLED geregistreerde geweldincidenten in stijgende lijn. Het geweld kent twee piekmomenten, namelijk in februari 2022 en april 2022. De maanden voorafgaand aan respectievelijk de parlementaire (april 2022) en presidentiële verkiezingen (15 mei 2022).

Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Mogadishu zijn niet beschikbaar. Burgers worden soms doelbewust (bijvoorbeeld personen werkzaam in de administratie en zakenlui) en soms als nevenschade (als passant bij een bomaanslag) slachtoffer van het geweld. Tijdens de verslagperiode registreert ACLED 73 incidenten als violence against civilians met 66 burgerdoden. Bijna alle incidenten in deze categorie zijn gerichte moorden met een vuurwapen. Het geweld dat ACLED registreert onder explosions/remote violence maakt in de huidige verslagperiode 66 doden, waarvan de meerderheid burgers. Het meeste burgerslachtoffers vallen in deze verslagperiode bij een IED-aanval door al-Shabaab op een konvooi van een privé-beveiligingsfirma op 12 januari 2022 waarbij 12 bewakingsagenten sterven en twee zelfmoordaanslagen: deze van 10 februari 2022, die verkiezingsafgevaardigden viseert, met naar schatting 6 burgerdoden en deze van 22 april 2022 waarbij een al-Shabaab-zelfmoordterrorist zich laat ontploffen in het Pescatore hotel waardoor 6 burgers en de al-Shabaabmilitant het leven laten.

Van januari 2022 tot 1 juli 2022 telt UNHCR 3.210 inwoners die in Mogadishu ontheemd worden, voornamelijk door de droogte en in mindere mate het geweld. De overgrote meerderheid van deze IDP's zoekt een ander onderkomen in de stad zelf. Van de in totaal 809.000 nieuwe IDP's in Somalië registreert UNHCR in voornoemde periode 245.000 nieuwe ontheemden naar en in de regio Benadir.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Mogadishu actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Mogadishu in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Mogadishu. Wat betreft de psychologische attesten die u neerlegde, blijkt dat uw psychische problemen niet bestempeld kunnen worden als een persoonlijke omstandigheid die tot gevolg heeft dat u, in vergelijking met een ander persoon, een verhoogd risico loopt het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.“

2. Het verzoekschrift

Verzoekster voert in een enig middel een schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 1.A, § 2 en C, § 5 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van artikel 12 van het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind van 20 november 1989 (hierna: het IVRK), van artikel 22bis van de Grondwet, van artikel 20 (3) van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen (hierna: de Kwalificatierichtlijn), evenals van “*de beginselen van voorzorg en nauwkeurigheid en het beginsel van behoorlijk bestuur*”.

Zij verstrekt volgende toelichting bij haar middel:

“Eerste tak — Het profiel van het kind

Allereerst wenst verzoekende partij de jonge leeftijd van verzoekster te benadrukken, die ten tijde van de gebeurtenissen 14 jaar en 15 jaar oud is bij van haar verzoek .

De jonge leeftijd van verzoekster vereist bijzondere voorzichtigheid bij het onderzoek van haar asielaanvraag in het algemeen en haar verklaringen in het bijzonder.

Uit talrijke teksten, zowel in het Europese als in het Belgische recht, blijkt immers dat het aan de asielautoriteiten toekomt bijzonder voorzichtig te zijn, in geval van verzoeken om internationale bescherming van kwetsbare personen en rekening te houden met hun kwetsbaarheid.

Artikel 20(3) van de Directive Qualification 2011/95/UE bepaalt : «Lorsqu'ils appliquent le présent chapitre, les Etats membres tiennent compte de la situation spécifique des personnes vulnérables telles que les mineurs, les mineurs non accompagnés, les personnes handicapées, les personnes âgées, les femmes enceintes, les parents seuls accompagnés d'enfants mineurs, les victimes de la traite des êtres humains, les personnes ayant des troubles mentaux et les personnes qui ont subi des tortures, des viols ou d'autres formes graves de violence psychologique, physique ou sexuelle. »

Krachtens het koninklijk besluit dat de procedure voor het CG VS vastlegt, moet het CG VS rekening houden met deze kwetsbaarheid.

In zijn richtlijnen betreffende verzoeken om internationale bescherming van minderjarigen onderstreept het UNHCR de moeilijkheden die kinderen ondervinden wanneer zij proberen hun verhaal met woorden te vertellen, en betoont dat het begrip "gebrek aan bewijs » in de ruime zin wordt toegepast wanneer het over een asielverzoek van een minderjarige gaat.

[...]

De raad voor Vreemdelingen betwistingen heeft als in een arrest van 06 december 2007 beschouwt dat indien het CG VS wel rekening gehouden had met de ouderdom van betrokken persoon bij het persoonlijk onderhoud, dit niet het geval was wat de motivatie van de beslissing betreft :

[...]

Naast de kwetsbaarheid in verband met haar leeftijd, vertoont H. een uiterst kwetsbaarheid.

De aandacht van het CG VS werd reeds op deze kwetsbaarheid getrokken, die bij de eerste aanvraag en in het kader van het beroep tegen de eerste negatieve beslissing werd gestaafd

Zo beschikte verzoekster bij haar eerste beroep over verschillende attesten:

- Haar voogdes van deze periode verklaarde:

[...]

- de sociale werkster van H. heeft het onbehagen van H. vastgesteld

[...]

De klastitularis van H. vermeldde :

[...]

De psycholoog van H. onderlijnde ook haar moeilijkheden

[...]

H. had ook andere attesten van leden van haar school bijgevoegd. waaruit blijkt dat zij bijzonder opgesloten is ten opzichte van de andere jongeren.

Al deze attesten kwamen voor verschillende punten overeen:

- H. verkeert in grote nood*
- H. is bijzonder geïsoleerd*
- H. heeft moeilijkheden om te begrijpen en om ziele uit te drukken*
- H. heeft ruimtelijke en temporele Problemen en het is moeilijk voor haar precieze datums de geven en de gebeurtenissen in de tijd te plaatsen.*

Bij het tweede verhoor van H., ten gevolge van de vernietigingsbeslissing van de rechtbank alhier, werd een e-mail op 26 Oktober 2022 aan het CG VS gestuurd.

Daarin kan men lezen : « Madame, Monsieur,

La présente vous est adressée en ma qualité de conseil de Madame H. Mohamed NUR que vous entendrez demain.

Cette audition fait suite à l'arrêt d'annulation du CCE du 22 avril 2022.

Vous trouverez en annexe un document rédigé par le service social de l'institut du Sacré-Cœur (établissement où H. est hébergée). Ce document s "ajoute à tous ceux déposés précédemment.

On y insiste encore sur les difficultés d'H. d'exprimer ses émotions et de répondre adéquatement aux questions. La jeune fille oublie de donner des détails et contextualiser ses réponses. Cela peut créer de fausses contradictions. Plus les questions sont précises plus H. est capable de répondre correctement et d'ôter tout doute sur la crédibilité de ses propos. »

Het verslag van het centrum, van 24 Oktober 2022, legt de nadruk op verschillende punten :

- Het jonge meisje heeft het moeilijk om de chronologie van gebeurtenissen te terug te geven, datums te geven en de zaken samen te vatten.*
- Zij heeft enorme begripsmoeilijkheden op school*
- Ze kan alleen maar eenvoudige antwoorden geven omdat ze ziele op één gebeurtenis tegelijk concentreert*

H. is momenteel nog steeds onder behandeling bij een psycholoog en een psychiater.

Ze neemt anti-depressoren 's morgens en 's avonds.

Ze legt in haar tweede verhoor uit dat ze altijd ongerust is en heeft belangrijke moeilijkheden om te slapen (pagina 5 verhoor CGVS 2).

Er werd een opvolging door de GAMS gevoegd.

Gezien al deze elementen is er geen twijfel dat ze moeilijkheden heeft om de vragen te beantwoorden en de feiten precies in de tijd te plaatsen.

Dit geldt ongeacht haar analfabetisme, dat ook blijkt uit de grote moeilijkheden die zij op school kent.

Dit blijkt ook uit het attest van haar leraar, dat ter staving van haar eerste beroep neergelegd werd, waarin haar moeilijkheden, voor wiskunde worden beschreven, en uit haar laatste rapport, dat zeer slecht blijft en hierbij is gevoegd (onder ander voor wiskunde, waar zij 7/100 en voor aardrijkskunde en geschiedenis waar ze 7/100 heeft). Heel duidelijk, blijft alles wat met cijfers en temporaliteit te maken heeft, heel problematisch voor haar.

Nochtans stelt het CGVS dat uit al deze documenten niet blijkt dat H. psychische problemen heeft die het normale verloop van de asielprocedure op enigerlei wijze hebben belemmerd of in gevaar gebracht.

Volgens hem zijn er geen concrete aanwijzingen dat u niet in staat was volledig aan de procedure deel te nemen of dat uw vermogen om uw redenen op een vrije, onafhankelijke en functionele manier uiteen te zetten, beperkt was.

Zijn hele beslissing om de status en subsidiaire bescherming te weigeren, is uitsluitend gebaseerd op de tijdsproblematiek:

- *H. spreekt zichzelf tegen en vergist zich over de overlijdensdatums van haar broer en haar zus*
- *H. spreekt zichzelf tegen voor de huwelijksdatum van haar en vergist zich daarin.*
- *De gemiddelde ouderdom voor het gedwongen huwelijk (15-16 jaar) komt niet overeen met de ouderdom van haar zuster voor haar gedwongen huwelijk.*
- *De temporaliteit van de bezoeken van Al Shabaab bij haar huis is onsamenhangend.*

Het is duidelijk dat de inhoud van de gedetailleerde neergelegde verslagen betreffende de heel belangrijke problemen van H. in verband met de temporaliteit bewust door het CG VS ontkent worden.

Het is juist voor deze reden dat er aan CG VS gevraagd werd, zich niet op de datums te baseren maar wel op de beschrijvingen van de gebeurtenissen die H. deed.

Deze benadering is veel meer aan de situatie van H. aangepast.

In zijn beslissing stelt het CG VS dat H. zeer gedetailleerde informatie kon verstrekken over de feitelijke gebeurtenissen in verband met haar overleden zuster en over haar eigen problemen met Al Shabaab.

Daardoor is de houding van het CGVS heel beangstigend!

H. is echter minderjarig en uit haar minderjarigheid komen er bijkomende verplichtingen voor het CGVS (zie hierboven over het beginsel van voorzorg en zorgvuldigheid).

H. vestigde ook de aandacht van het Hof op artikel 12 van het Verdrag inzake de rechten van het kind, dat het recht voor elke mindejarige verhoord te worden vermeldt.

Dit artikel is rechtstreeks toepasselijk in het Belgische recht.

Het Comité voor de rechten van de mens heeft een algemene observatie over dit artikel opgesteld en stelt in punt 42: " Le contexte dans lequel un enfant exerce son droit d'être entendu doit être favorable et encourageant, pour que l'enfant soit assuré que l'adulte responsable de l'audition est prêt à écouter et à examiner sérieusement ce que l'enfant a décidé de dire."

Dit betekent dat de vragen aan het kind aangepast moeten zijn en dat de context van verhoor moet het kind in staat stellen, alle nodige elementen te leveren die haar angst voor terugkeer aantonen.

In een verslag uit 2019 "EASO Report on Asylum Procedures for Children" van het EASO- agentschap staat ook: " L'intérêt supérieur de l'enfant devrait être pris en compte au moment de décider si et comment interroger l'enfant au cours de la procédure d'asile. Une évaluation personnalisée devrait tenir compte non seulement de la capacité de l'enfant à se forger sa propre opinion et de son aptitude à communiquer (c'est-à-dire lorsque cela n'est pas réalisable en raison du type de handicap, etc.), mais aussi de son rétablissement à la suite d'expériences traumatisantes et de l'impact de l'entretien sur sa santé mentale. L'évaluation personnalisée devrait également tenir compte de la disponibilité des informations obtenues lors de précédents entretiens et auprès d'autres sources (...) Les informations devraient être communiquées de manière claire, simple et directe. Il est nécessaire de vérifier la compréhension des enfants. En effet, certains enfants pourraient ne pas oser poser des questions en raison de leur âge, de leur origine culturelle ou de leur état psychologique. Lors d'un entretien personnel avec des enfants demandeurs, il est essentiel que la personne qui mène l'entretien obtienne des informations sur la situation générale des enfants dans leur pays d'origine. La situation des enfants au sein de la société peut varier en fonction de la région ou du pays d'origine de l'enfant. Dans certaines cultures, la position sociale d'un individu augmente avec l'âge, et les droits et la protection juridique accordés aux enfants sont très limités."

De rechtsmacht alhier heeft verschillende arresten uitgevaardigd betreffende de kwetsbaarheid van een kind, wegens zijn ouderdom en zijn bekwaamheid de feiten te vertellen.

In een arrest van de Raad nr. 232 252 van 5 februari 2020 wordt bijvoorbeeld opgemerkt dat de vage en onvolledige antwoorden van een jonge Afghaan, lid van de etnische groep Hazara de hiaten in het verhaal zouden kunnen verklaren. De jongeman was 14 jaar oud op het ogenblik van de feiten en 16 jaar oud toen hij verhoord werd. In dezelfde zin bekritiseerd een arrest nr. 219 680 van 11 april 2019 de negatieve beslissing van het CG, dat gestaafd was op tegenstrijdigheden, hoewel de jongeman bij zijn vertrek uit AfgH.stan slechts 13 jaar oud was.

De kwetsbaarheid van minderjarigen laat ook op de autoriteiten procedurele eisen wegen ;

Zo oordeelde de Raad van State dat de psychologische toestand van een jonge asielzoeker moet worden beoordeeld, alvorens aan een gebrek aan geloofwaardigheid te concluderen ;

« En concluant à / 'absence de crédibilité du récit de la requérante sans que l'expertise psychologique que l'arrêt n° 124. 765 du 26 mai 2014 a jugé indispensable pour apprécier la crédibilité de ce récit n 'ait été réalisée et sans que l arrêt entrepris n 'ait constaté que cette expertise n 'était plus indispensable, l'arrêt attaqué a méconnu l'autorité de la chose jugée attachée à l'arrêt n° 124.765 du 26 mai 2014 » (C.E., n° 236371 du 8 novembre 2016).

Het is duidelijk dat het CG RA helemaal geen rekening daarmee heeft gehouden.

2. Tweede tak - De evenementen die zij in haar landen beleefd heeft

1. De gebeurtenissen waarvan de broer en de zus van H. het slachtoffer zijn geworden

De wedepartij verwijt H. zieh volledig vergist te hebben over de datums van de evenementen die plaatsvonden in verband met haar broer en zuster.

Uit bovengenoemde ältesten blijkt dat H. heel grote moeilijkheden kent grote moeite heeft om zieh in de temporaliteit te plaatsen.

Het is voor haar uiterst moeilijk om precieze datums te geven omdat getallen haar niets zeggen (volgens haar leraar en psycholoog)

Ze was nog heel jong bij deze evenementen (minder als 10 jaar, voor haar zuster en minder dan 13 jaar voor haar broer);

Nochtans, zoals het CG VS het in zijn beslissing stelt, geeft H. echter veel details over het overlijden van haar broer en het huwelijk en de dood van haar zus.

Wat haar broer betreft, beschrijft en beantwoordt H. alle vragen die haar tijdens het eerste als het tweede zitting gesteld zijn:

[...]

(pagina 10 verhoor bij het CGVS 1)

Er werd geen enkele andere vraag gesteld betreffende de dood van haar broer bij haar eerste verhoor.

In haar tweede verhoor, in Oktober 2022 gaat zij zelf, uit eigen initiatief de evenementen in verband met haar broer opnieuw bespreken

[...](Verhoor CGVS 2 p. 17)

H. is ook heel precies over de omstandigheden van het huwelijk en het overlijden van haar zuster.

[...]

(Verhoor CGVS 1 p. 10)

[...]

(VerhoorCGVS 1, pagina 11)

Men moet ook herinneren dat bij haar eerste verhoor, de omstandigheden van het huwelijk en het overlijden van haar zuster heel weinig besproken werden.

[...]

(Verhoor CGVS 2, p. 7)

Men moet nochtans opmerken, dat behalve de problemen met de datums, het CGVS geen ander element in verband met de verklaringen die zij voor de dood van haar broer en zus gegeven heeft verwijt.

In elk geval lagen deze gebeurtenissen niet aan de oorsprong van de aanvraag om internationale bescherming van H. (zij was heel jong toen deze zij plaatsvonden, aangezien zij minder dan 13 jaar oud was op het moment van de dood van haar broer en minder dan 10 jaar oud op het moment van de dood van haar zus).

Zij kunnen dus niet volstaan om een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en subsidiaire bescherming te rechtvaardigen.

Inderdaad, H. vraagt asiel wegens haar weigering van een gedwongen huwelijk met een lid van Al Shabaab (zie hieronder).

2. Het huwelijk met Al Shabaab

Allereerst moet worden benadrukt dat tegenpartij daaraan niet twijfelt dat H. oorspronkelijk uit Dab'ale in Somalie afkomstig is en dat Al Shabaab sterk aanwezig was in het dorp. H. is uitvoerig ondervraagd over zowel haar dorp als de aanwezigheid van Al Shabaab, en zij heeft alle vragen tijdens haar eerste verhoor perfect beantwoord.

H. woonde in het dorp Bulofulo dat deel uitmaakt van het district Daynile (dat in het grotere gebied van Mogadishu ligt) (biz. 6 van haar interview 1).

Uit het verslag EASO van September 2021 voortvloeit dat Al Shabaab heel aanwezig is in de streek van Daynile : "The other major actor in town is constituted by Al-Shabaab. According to Professor Ken Menkhaus, Al-Shabaab does not directly control any locations in the city but acts as a network. 660 Security expert I- maintains that they are hiding among the population ', and that the Mogadishu's districts that lie at the corners of the city are "less guarded', such as Daynile and Huriwa (Heliwa), or the area known as Jazeera (beach), south of Mogadishu. 661 Still according to security expert I, Al-Shabaab 's presence is located in the periphery of the city, while their influence is pervasive » (page 89)

Vanuit een sécuritair zichtpunt, kent de streek het tweede hoogste aantal incidenten in januari 2020 en juni 2021: «At the district level, Hodan, recorded the most security incidents (110 events), followed by Daynile district (106 events) for the period between January 2020 and end of June 2021 (see figure below).

»

[...]

Het verslag vermeldt verder een deel van de incidenten» die in het district hebben plaatsgevonden.

Men kan daaraan absoluut niet twifelen dat H. uit een gevaarlijk gebied komt waar Al Shabaab aanwezig is.

Uit verschillende verslagen blijkt dat minderjarige meisjes een extreem hoog risico lopen om te worden uitgehuwelijkt aan Jeden van Al Shabaab.

Onder ander :

« The Somali Institute for Development Research and Analysis (SIDRA) remarked that Somalia is one of the most gender unequal countries in the world. T66 Girls and women face numerous challenges such as high rates of maternal/infant mortality, child marriage, FGM, domestic violence, sexual and gender-based violence (SGBI) as well as low literacy and school attendance rates. (...) Furthermore, as noted by USDOS in 2020, there was a pattern in which girls were forced into marriage, often including rape, by non-state armed groups »- EASO : Somalia Targeted profiles - Country of Origin Information Report - September 2021 (p.30-31)

https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_Somalia_targeted_profiles_20210920.pdf

« In the context of al-Shabaab activities, UNHCR also shared a recent example of forced marriage in Mogadishu. Two young girls were abducted on their way home in Helliwa district. Their families were subsequently informed by alShabaab that the two girls had been married off to al-Shabaab fighters » Refugee Documentation Centre (Ireland) - Somalia - 14 February 2018

https://www.ecoi.net/en/file/local/1430811/17881524744749_1402.pdf

- « Many interviewees spoke of forced marriages to al-Shabaab members; of militants choosing women and forcing marriages, and families compelled to marry their daughters to militants. An interviewee explained, "If a senior al-Shabaab wants a wife, people cannot say no. " Interviewees described how militants would demand that particular women be married to them - with refusal by her or her family resulting in accusations of them being "non-Muslim", punishments, or even death. "A man seduces a lady, she agrees, and then they force the family. If the lady or the family is not ready or willing, they can force.

" There are numerous media reports of women being punished for refusing these unions. » Rehabilitation Support Team - Married in the shadows : The Wives of Al- Shabaab - 2020 p. 13 <http://www.orystern.com/wp-content/uploads/2021/Q5/Wives-of-al-Shabaab-final.pdf>

Deze elementen versterken aanzienlijk de geloofwaardigheid van H., des te meer dat ze het huwelijk van haar zus met een lid van Al Shabaab op een heel precieze manier heeft kunnen beschrijven.

H. beschrijft ook in detail de aanwezigheid van Al Shabaab in haar dorp en de manier waarop zij jonge meisjes dwongen met hen te trouwen.

(pagina 12 verhoor CGVS)

(...)

[...]

(pagina 8 Verhoor CGVS 2)

[...]

(Verhoor CGVS 2, pagina 11)

Tegenpartij zal geen van de elementen die door H. uitgelegd werden op feitelijk niveau betwijfelen.

Er wordt geen tegenstrijdigheid opgeworpen.

Integendeel, er wordt zelfs daaraan herinnerd dat zij in haar beslissing zelfs opmerkte dat zij de Problemen met Al Shabab op zeer gedetailleerd wijze had beschreven.

Naast de reeds aangehaalde problemen van temporaliteit verklaart het CGVS dat H. niet geloofwaardig is om redenen die een analyse niet doorstaan.

Het CGVS formuleert een zuiver waardeoordeel zonder zich te baseren op ondersteunende artikelen.

Het CGVS verklaart bijvoorbeeld dat het "onwaarschijnlijk" lijkt dat Al Shabaab haar een huwelijksaanvraag zou doen, zonder aan te duiden wie haar toekomstige echtgenoot zou zijn en haar verwittigd van het bestaan van dit toekomstige huwelijk.

Ten eerste blijkt niet uit het verhoor van H. dat Al Shabaab haar uitdrukkelijk een huwelijksaanzoek heeft gedaan.

Zij legt duidelijk in haar verhoor uit dat het niet om een aanzoek ging, maar om een waarschuwing dat zij de ouderdom om gehuwd te zijn had bereikt.

[...]

(pagina 13 - verhoor CGVS).

Dit uittreksel komt in voortzetting van de bovenstaande uittreksels waarin H. uitlegt dat Al Shabaab in het dorp rondging om jonge meisjes die oud genoeg waren om te kunnen huwen op te sporen.

Daardoor is de situatie dus niet die die het CGVS in zijn besluit probeert te suggereren. Het is dus niet onaannemelijk dat zij, op dit ogenblik niet weet wie haar toekomstige echtgenoot zal zijn.

Dit argument moet verworpen worden, gelet de elementen van het dossier.

2. Tegenpartij verwijt aan H. niet uitdrukkelijk vermeld te hebben tijdens haar verhoor bij de DVZ, dat Al Shabaab wilde haar uithuwelijken en vermeldt een tegenstrijdigheid waar er geen bestaat.

Wat betreft het feit dat H. geen melding zou hebben gemaakt van haar gedwongen huwelijk, geeft het CGVS blijk van een zeer kwade trouw!

Inderdaad, het eerste antwoord van H., tijdens haar verhoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken, over de redenen waarom zij is gevlucht, is "Ais een meisje 15 jaar wordt, moet ze trouwen en ik wil niet trouwen".

Ze legt verder uit dat Al Shabaab jonge meisjes ontvoert om ze tot een huwelijk te dwingen.

Het meisje vermeldt dus heel duidelijk het risico van een gedwongen huwelijk wat haar betreft.

Tegenpartij beschouwt dat verzoekster aan geloofwaardigheid verliest doordat zij op het verhoor bij het CGVS zitting bij de DVZ heeft verklaard dat haar moeder haar verborgen hield bij de rondgangen van Al Shabaab, maar dat zij dit niet aan het CGVS heeft vermeld toen zij haar asiolverhaal besprak (biz. 9-10).

Hier ook zwijgt tegenpartij een hele context (terwijl het hier, ter herinnering, over het dossier gaat van een kind dat 5 jaar oud op het ogenblik van het verhoor en dat een aanzienlijke kwetsbaarheid vertoont, waarvan tegenpartij op de hoogte was!)

Tijdens haar verhoor bij de DVZ beantwoordde zij de vraag van de protectie agent die haar vroeg of Al Shabaab ooit bij haar thuis was geweest. Zij antwoordde bevestigend en gaf aan dat toen zij kwamen, haar moeder haar verstopte om te voorkomen dat zij zou worden ontvoerd.

Toen het CGVS haar op de dag van het eerste verhoor over dit element ondervroeg, legde zij duidelijk en zonder aarzeling uit dat Al Shabaab regelmatig naar het dorp kwam om de kinderen mee te nemen. Zodra ze van tevoren waren gewaarschuwd, verstopten de moeders hun kinderen. Dit gebeurde verschillende keren en H. had de mogelijkheid om zieh te verbergen. Maar de dag dat Al Shabaab kwam verklaren dat ze de ouderdom om te huwen had bereikt, had H. geen tijd om zieh te verbergen. En het is juist daarom dat Al Shabaab, die haar die dag zag, gezegd heeft dat ze oud genoeg was om met een van hun leden te trouwen.

[...]

Dit wordt ook versterkt door de aangehaalde verklaringen (pagina 13, verhoor 1) waarin H. verklaart dat het geen huwelijksaanzoek was maar een vaststelling van Al Shabaab, die regelmatig door het dorp rondgaat (zoals H. uitlegt) om te kijken of er jonge meisjes van huwbare ouderdom zijn.

Hooguit kan men aan H. verwijten niet precies genoeg te zijn (vanwege haar ouderdom en psychologische toestand), maar zeker niet, een tegenstrijdigheid die haar in diskrediet brengt.

Uit deze elementen blijkt dus dat het CGVS verschillende verklaringen van H. heeft misbruikt en verzwegen om een beslissing tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te rechtvaardigen.

Het CGVS verwijt ook aan H. dat zij niet heeft uitgelegd waarom haar zus op 19-jarige leeftijd is getrouwd, terwijl zij verklaart dat Al Shabaab belangstelling toont voor jonge meisjes wanneer zij allen 15 of 16 jaar oud zijn.

In werkelijkheid heeft het CGVS haar hierover niet ondervraagd!

In werkelijkheid was haar zus 16 jaar op het ogenblik van het huwelijk (hoorzitting 2 p.7).

Deze houding moet worden vermeden. vooral omdat het om een kind gaat.

Het Europees hof van de rechten van de mens (Hof EDH arrest van 2 augustus 2001, Boulif c. Zwitserland, ; Hof EDH, arrest van 15 juli 2003, Mokrani/Frankrijk. §§ 30 en 31 ; Hof EDH, arrest van 17 april 2014, Paposhvili t. België par. 141) en de Raad voor Vreemdelingen betwistingen (RvV nr.159 65 van 19.12.2015 ; RvV nr.143 483 van 16.04.2015 ; RvV nr. 37 703 van 28.01.2010 ; RvV nr. 139 759 van 26.02.2015 ; RvV 25.10.2013 nr. 112 862 ; RvV 31 274 van 8.09.2009)

De rechtbank alhier heeft als herhaaldelijk de gelegenheid gehad erop te wijzen dat de "strengst mogelijke" analyse vereist is wanneer het recht op een privé- en gezinsleven, met inbegrip van het belang van een kind, in het spel is. Dit is een "versterkte" zorgplicht.

In een arrest van 8 november 2016 herinnerde het Europees Hof voor de Rechten van de Mens aan deze rechtspraak en bevestigde het fundamenteel gewicht van het hoger belang van het betrokken kind en het belang van een zorgvuldige analyse van de gevolgen van de beslissingen die ten aanzien van haar door de overheid en de rechter worden genomen, hetgeen uitdrukkelijk in de schriftelijke motivering moet worden vermeld, hetgeen in dit geval ontbreekt (EHRM, EL GHATET tegen Zwitserland).

Het beginsel van behoorlijk bestuur houdt in dat de administratie zieh zorgvuldig moet informeren alvorens haar beslissingen te nemen en deze op aangepaste wijze moet motiveren. De zorgvuldigheid waarvan de administratie moet bewijzen in het onderzoek en de beoordeling van de relevante feiten is reeds lang geleden door de Raad van State vastgesteld: "ervoor te zorgen dat, alvorens een beslissing te nemen, alle nuttige gegevens van de zaak worden verzameld en zorgvuldig worden bestudeerd, teneinde met kennis van zaken een beslissing te nemen" (C.E. 23 februari 1966, nr. 58.328); "een volledig en bijzonder onderzoek van de gegevens van de zaak te verrichten, alvorens een beslissing te nemen" (CE 31 mei 1979, nr. 19.671).

Ter herinnering, heeft H.

talrijke attesten neergelegd waaruit haar onbehagen, haar onmogelijkheid om precieze datums te kunnen geven blijkt en haar kwetsbaarheid aantonen

een aanzienlijk aantal feitelijke elementen met betrekking tot haar geschiedenis overgemaakt actuele documentatie, komend uit internationale bronnen neergelegd om haar verhaal te staven

Gezien deze elementen en de beginselen die onderliggen bij de behandeling van de asielprocedure van een kind (gebrek aan bewijs, voorzorgs- en zorgvuldigheidsbeginsel), moet aan H. de vluchtelingenstatus of ten minste subsidiaire bescherming worden toegekend"

3. Aanvullende nota's

Verzoekster heeft op 14 september 2023, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota opgemaakt. In de nota gaat zij in op haar kwetsbaarheid, evenals op een vrees om te worden geïnfibuleerd. Zij legt ten dien einde psychologische attesten, evenals een attest van de ondergane besnijdenis type I voor.

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

4.3. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

4.4. De formele motiveringsplicht, zoals voorzien in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kan gelezen worden zodat verzoekende partij er kennis van heeft kunnen nemen en is kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Bovendien blijkt uit het verzoekschrift dat verzoekende kennis heeft van de motieven van de bestreden beslissing, aangezien zij deze inhoudelijk bekritiseert. Derhalve is aan de voornaamste doelstelling van de uitdrukkelijke motiveringsplicht voldaan. De inhoudelijke kritiek, die verzoekende partij op de motieven uit, houdt in dat zij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

4.5. Wat betreft de bijzondere procedurele noden, leest de Raad in de bestreden beslissing als volgt terug: *“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.*

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald kreeg u een voogd toegewezen die u bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

Daarnaast legde u drie psychologische attesten neer. Er moet worden opgemerkt dat het psychologisch attest van 26 oktober 2021, toegevoegd aan het verzoekschrift en waarvan de inhoud gedeeltelijk wordt hernomen van het vorige psychologisch attest van 26 augustus 2021, werd opgesteld nàdat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing enkele – door de RVV terecht bevonden- vaststellingen deed met betrekking tot het (vorige) psychologisch attest met name dat er niet kon worden uit afgeleid dat u daadwerkelijke cognitieve problemen heeft en er evenmin een diagnose of pathologie wordt vastgesteld. Uit het psychologisch rapport van 26 oktober 2021 blijkt dat u onder andere te kampen heeft met loskoppeling van emoties en dit een symptoom is van dissociatie dat wijst op de aanwezigheid van gecumuleerde trauma's; paniekaanvallen met momenten van depersonalisatie; isolement; angst gelieerd aan het verlies van haar familie; slaapproblemen en nachtmerries. Het feit dat u met psychologische problemen te kampen heeft, wordt niet betwijfeld en is betreurenswaardig. Er wordt hier echter benadrukt dat psychologische verslagen en attesten geen sluitend bewijs zijn voor de oorzaak en omstandigheden van de vastgestelde psychologische problemen. Uit het psychologisch attest blijkt dat onder meer verwezen wordt naar uw verklaringen. Zoals hieronder aangehaald zijn uw verklaringen niet geloofwaardig. Het is niet omdat het psychologisch verslag verwijst naar uw verklaringen, dat dit ook zou impliceren dat hieruit een exclusief causaal verband met uw asielrelaas, zoals aangehaald voor de asielinstanties, kan worden afgeleid, noch dat dit de waarachtigheid van de beweerde vervolging zou kunnen aantonen gezien de psycholoog enkel de verklaringen citeert zoals deze werden medegedeeld door u. Volledigheidshalve kan hier gemerkt worden dat uit voormeld psychologisch attest, daar gelaten de diagnose of medische vaststellingen die erin vervat zijn, evenmin kan blijken dat uw psychische problematiek het normale verloop van de asielprocedure op enigerlei wijze zou hebben gehypothekeerd of in het gedrang zou hebben gebracht. Er zijn geen concrete indicaties waaruit zou kunnen blijken dat u

niet op volwaardige wijze heeft kunnen deelnemen aan uw procedure of zou zijn beperkt in uw mogelijkheden om uw motieven op vrije, zelfstandige en functionele wijze uiteen te zetten. Waar in het psychologisch attest te lezen valt dat er bij u een psychisch verdedigingsmechanisme aanwezig is dat ertoe leidt dat u moeite heeft om uw ervaring op een coherente en nauwkeurige manier te vertellen en om uzelf in de tijd te situeren, stelt u dat u – met uitzondering van een fout in de tijdstippen – veel gedetailleerd informatie kon verstrekken over de feitelijke gebeurtenissen in verband met uw overleden broer, zus en uw eigen problemen met Al Shabaab. Dit strookt dan ook niet met het beeld van uzelf zoals omschreven in de voormelde passage in het psychologisch verslag, waaruit blijkt dat u omwille van traumatische ervaringen geen coherent en nauwkeurig relaas kan vertellen, en vindt dan ook geen weerslag in de notities van het persoonlijk onderhoud. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming ligt niet bij de psycholoog of arts maar bij de asielinstanties en beroepsinstanties die hiertoe wettelijk verplicht zijn. Een psychologisch rapport kan niet als alleenstaand worden gezien binnen een verzoek om internationale bescherming. Het maakt deel uit van het geheel van de elementen die voorliggen ter beoordeling van de nood aan internationale bescherming en het gewicht dat hieraan wordt gegeven dient dan ook bepaald te worden binnen dit geheel.

Ook het derde attest dat u neerlegde, van 4 oktober 2022, bespreekt uw psychologische problematiek en overloopt de behandeling sinds juni 2021. De inhoud van dit attest loopt gelijk met de vaststellingen van de eerste twee attesten. Bijgevolg geldt bovenstaande redenering ook voor dit attest van 4 oktober 2022. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kan voldoen aan uw verplichtingen.”

De Raad merkt op dat uit een lezing van de notities van persoonlijk onderhoud blijkt dat de *protection officer* meermaals heeft geïnformeerd naar verzoeksters medische toestand. Bij aanvang van de persoonlijke onderhoudsbezoeken werd ook duidelijk aangegeven dat verzoekster steeds kon aangeven indien zij bepaalde vragen niet begreep of indien deze niet duidelijk waren. Er werd aangegeven dat het niet erg is, indien verzoekster bepaalde antwoorden niet weet. Er werd ook ingegaan op de vraag van verzoekster, om de tolk telkens twee à drie zinnen per keer te vertalen. Verder blijkt dat verzoeksters voogd meermaals is kunnen tussenkomen in het persoonlijk onderhoud, om waar zij dit nodig achtte, bijkomende duiding te vertrekken aan ofwel de *protection officer* ofwel aan verzoekster zelf. Op het einde van het tweede persoonlijk onderhoud werd ook de mogelijkheid geboden voor verzoekster om even te overleggen met haar advocaat en voogd, teneinde nog een bijkomende verduidelijking te verschaffen over haar familie in Somalië. Uit een lezing van de notities blijkt ook dat de *protection officer* eenvoudig te begrijpen vragen heeft gesteld, waarbij onderdelen desgevallend in subvragen werden behandeld, zodat verzoekster gericht kon antwoorden. De Raad merkt op dat nergens uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoekster op een gegeven moment blokkeerde of niet in staat was om op volwaardige wijze verder deel te nemen aan het persoonlijk onderhoud. Uit het geheel van de stukken, blijkt genoegzaam dat verzoeksters rechten werden gerespecteerd en dat zij volwaardig kon deelnemen aan de procedure om internationale bescherming. Verzoekster brengt geen elementen aan, die toelaten hier anders over te denken.

5. De beoordeling

5.1. De beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.1.1. Verzoekster verklaart haar herkomstland te hebben verlaten, nadat zij werd benaderd door Al-Shabaab om te worden uitgehuwelijkt aan één van hun leden. Voor een verdere samenvatting van het vluchtrelaas verwijst de Raad naar het gestelde in het feitenrelaas in de bestreden beslissing, dat door verzoekster niet wordt betwist.

5.1.2. Verzoekster heeft naar aanleiding van haar verzoek om internationale bescherming diverse attesten neergelegd, ter attestering van haar psychologische problematiek. Verzoekster heeft, met name, een psychologisch attest van exil dd. 26 augustus 2012¹ neergelegd, evenals een psychologische attest dd. 4 oktober 2022, een brief van de voogd dd. 5 november 2021, brieven van de sociaal assistente van het opvangcentrum dd. 8 november 2021 en 24 oktober 2022 en brieven van de schoolleerkrachten en directeur. Bij aanvullende nota heeft verzoekster nog een recent psychologisch attest van exel dd. 28 april 2023 overgemaakt, evenals een brief van de klastitularis en schooldirecteur en een brief van Fedasil inzake een verzoek om verzoekster over te plaatsen naar een ander opvangcentrum om tegemoet te komen aan de nood aan bijkomende psychologische begeleiding. De neergelegde documenten en

attesten schetsen een beeld van een zeer kwetsbaar jong meisje, dat erg lijdt onder de trauma's van haar levensomstandigheden en het gebrek aan contact met haar familieleden. Verzoekster vertoont symptomen zoals slapeloosheid, isolement, hypervigilantie, overpeinzingen, terugkerende nachtmerries en een significante staat van depressie. Verzoekster heeft een verdedigingsmechanisme ontwikkeld, waarbij zij zich als het ware loskoppelt van de realiteit en vermijdt om te praten of te denken over haar problemen. Er wordt grote bezorgdheid geuit om het isolement, dat verzoekster zichzelf oplegt. Verzoekster is reeds sinds juni 2021 ononderbroken in behandeling en neemt medicatie. Er worden tevens vermoedens geuit van een beperkte intellectuele capaciteit, waarbij verzoekster bijzondere moeilijkheden heeft in de omgang met cijfergegevens, evenals moeilijkheden blijkt te ondervinden bij het aanleren van de Franse taal. Verzoeksters leerkrachten geven aan dat verzoekster de gegeven opdrachten zeer vaak niet begrijpt, dat ze soms enkel fysiek aanwezig lijkt te zijn en mentaal niet, evenals dat zij opmerken dat verzoekster enorm angstig reageert als haar vragen worden gesteld.

5.1.3. In deze benadrukt de Raad dat psychologen, psychiaters en artsen vaststellingen kunnen doen met betrekking tot de (mentale) gezondheid van een patiënt. De vaststelling van een psycholoog, psychiater of arts die een persoon behandelt voor problemen met zijn/haar (geestelijke) gezondheid, bevat een weergave van een bepaald ziektebeeld dat hij onderkent en van de mogelijke oorzaak ervan. Evenwel is een psycholoog, psychiater of arts bij het vaststellen van zijn diagnose en de eventuele achterliggende feiten afhankelijk van hetgeen zijn patiënt hem verklaart. Rekening houdend met hun bevindingen kunnen psychologen, psychiaters en artsen daarbij weliswaar vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen psychische aandoening, maar zij kunnen nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waardoor de ingeroepen klachten ontstonden. Evenmin kan hieruit een exclusief causaal verband worden afgeleid. Een medisch attest geeft dan ook geen uitsluitel over de ware oorzaak van het vastgestelde ziektebeeld en volstaat op zich niet om het vluchtrelaas aannemelijk te maken. Zulke attesten kunnen bijgevolg niet als alleenstaand worden gezien binnen een beschermingsverzoek, maar maken deel uit van het geheel van de elementen die voorliggen ter beoordeling van de nood aan internationale bescherming. Het gewicht dat hieraan wordt gegeven, moet worden bepaald binnen dit geheel. *In casu* stipt de Raad aan dat uit de voorgelegde verslagen niet zomaar kan worden afgeleid dat het vluchtrelaas op waarheid zou berusten, nu blijkt dat de behandelende psycholoog zich voor de gesuggereerde oorzaak van de problematiek louter en alleen baseert op de verklaringen van verzoekster en niet op een objectieve (medische) bron van informatie. Bovendien blijkt uit de neergelegde stukken ook dat de oorzaak van verzoeksters psychologische problemen tevens te vinden is in het gebrek aan contact met haar familie en de ongerustheid die hiermee gepaard gaat, evenals de eenzaamheid die zij ervaart als een zeer jonge vrouw die zich in een onbekend land bevindt, omringd met onbekende mensen.

5.1.4. Gelet op wat voorafgaat, meent de Raad dat aan de neergelegde medische attesten, voor wat betreft de psychologische problematiek, slechts een beperkte bewijskracht kan worden gegeven en dat dit stuk steeds moet worden beoordeeld in samenhang met de verklaringen van verzoekster hierover. In deze benadrukt de Raad dat de commissaris-generaal beschikt over een eigen bevoegdheid, verantwoordelijkheid en bekwaamheid om de geloofwaardigheid van een vluchtrelaas te beoordelen.

5.1.5. Dat verzoekster lijdt aan ernstige mentale problemen – met de daarbij horende symptomen, zoals moeilijkheden om te slapen, depressieve gedachten, terugkerende nachtmerries, hypervigilantie, en dergelijke meer – wordt niet betwist. Dit kan echter niet volstaan om aan te tonen dat zij nood heeft aan internationale bescherming. Zoals uiteengezet, geven de attesten geen uitsluitel over de specifieke oorzaak of context van verzoeksters problemen. Uit de attesten kan geen objectief en exclusief causaal verband worden afgeleid tussen verzoeksters psychische problemen en de verklaarde vluchtredenen. Er kan dan ook niet worden uitgesloten dat er (ook) andere oorzaken zijn voor haar psychische problemen, wat bovendien ook wordt aangegeven in de medische attesten.

5.1.6. Evenmin kan uit de bijgebrachte verslagen worden afgeleid dat verzoekster omwille van haar psychische problemen in de absolute onmogelijkheid verkeerde om de door haar beleefde gebeurtenissen op een coherente en consistente wijze naar voren te brengen. Er kan uit deze verslagen niet worden afgeleid dat verzoeksters cognitieve vermogens en geheugenfuncties dermate zijn aangetast dat het voor de asielinstanties onmogelijk zou zijn om het verzoek om internationale bescherming op zijn geloofwaardigheid en gegrondheid te beoordelen. Er wordt weliswaar aangegeven dat verzoekster een verdedigingsmechanisme heeft ontwikkeld, waarin zij vermijdt om te praten over haar problemen, dat zij

beperkte intellectuele capaciteiten lijkt te hebben en dat zij veel moeite heeft met cijfergegevens, evenals met het temporeel en ruimtelijk plaatsen van gebeurtenissen. Uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud, blijkt evenwel niet dat verzoekster niet in staat was haar verhaal op zelfstandige en functionele manier uiteen te zetten. Verzoekster kon het gesprek volgen, begreep de gestelde vragen – die voldoende eenvoudig waren en, desgevallend, opgesplitst werden in meerdere subvragen – en kon hierop doorgaans concrete antwoorden formuleren. Ondanks de vermeldingen in de medische verslagen omtrent de moeilijkheden van het situeren van gebeurtenissen in de tijd, slaagde verzoekster er bovendien in om bepaalde gebeurtenissen in haar relaas zeer concreet in de tijd te situeren, waarbij zij met name exacte data kon verschaffen omtrent onder meer de datum waarop zij Somalië verliet. Er blijkt niet dat verzoekster niet in staat zou zijn geweest om de kernelementen van haar verzoek op een dienstige en volwaardige wijze uiteen te zetten. Verzoekster maakte tijdens haar persoonlijk onderhoud ook geen melding van een psychologische toestand, die haar ervan zou weerhouden volwaardige verklaringen af te leggen. In het licht van deze vaststellingen, kan de Raad niet vaststellen dat verzoekster psychologische toestand, op het moment van het persoonlijk onderhoud, van een zodanige aard was, dat deze verhinderde dat verzoekster volwaardige verklaringen kon afleggen. Door in het verzoekschrift en de aanvullende nota haar psychologische kwetsbaarheid te benadrukken en opnieuw te wijzen op de moeilijkheden om gebeurtenissen temporeel te plaatsen, werpt verzoekster geen nieuw licht op deze beoordeling.

5.1.7. Hoewel verzoekster zich aldus wel heeft ingespannen om documentaire bewijzen voor te leggen, moet de Raad vaststellen dat de voorgelegde stukken wegens hun inhoud en relatieve bewijswaarde op zich niet volstaan om de waarachtigheid en de gegrondheid van het vluchtrelaas en de voorgehouden vervolgingsfeiten vast te stellen. Dat de voorgelegde documenten een beperkte bewijswaarde hebben, betekent echter niet dat met deze documenten geen enkele rekening moet worden gehouden tijdens het onderzoek naar de relevante elementen van het beschermingsverzoek. Deze documenten maken deel uit van een integrale geloofwaardigheidsbeoordeling. Ze moeten dan ook worden beoordeeld en gewogen binnen het geheel van alle relevante verklaringen, stukken en landeninformatie. De Raad zal dus nagaan of verzoeksters verklaringen voldoende coherent, volledig, doorleefd, specifiek en aannemelijk zijn, opdat de relevante elementen van haar vluchtrelaas, in het licht van de relevante informatie in verband met het land van herkomst en in samenhang met voorgelegde documenten, geloofwaardig kunnen worden geacht en blijk geven van een gegronde vrees voor vervolging.

5.1.8. De commissaris-generaal oordeelt in de bestreden beslissing dat geen geloof kan worden gehecht aan het voorgehouden vluchtrelaas, op grond van de volgende overwegingen:

- (a) verzoekster legt wisselende verklaringen af omtrent het tijdstip van het overlijden van haar broer en zus, waarbij zij bovendien wisselende verklaringen aflegt omtrent de volgorde van hun overlijden;
- (b) verzoekster maakt niet aannemelijk dat zijzelf persoonlijke problemen heeft gekend, naar aanleiding van de dood van haar broer door Al-Shabaab;
- (c) verzoekster legt wisselende verklaringen af omtrent de vraag of haar oudere zus minderjarig, dan wel meerderjarig was op het moment dat zij werd uitgehuwelijkt aan een lid van Al-Shabaab;
- (d) verzoeksters verschooning dat zij volledig analfabeet is, kan niet overtuigen, waarbij (i) verzoekster haar naam kon schrijven op de documenten en de leeftijd van haar broers en zussen kan noemen en (ii) verzoekster vanaf haar acht jaar tot haar vertrek naar de koranschool is gegaan;
- (e) er is sprake van inconsistente verklaringen omtrent gedwongen huwelijken met Al-Shabaab, waarbij verzoekster stelt dat alle meisjes van 15 of 16 jaar moeten huwen, doch zij tevens verklaart dat haar zus pas op haar 19^e moest trouwen met een lid van Al-Shabaab;
- (f) het is niet aannemelijk dat Al-Shabaab een huwelijksvoorstel zou doen, zonder duidelijk te maken met wie verzoekster moest huwen;
- (g) verzoekster verklaarde aanvankelijk tijdens haar interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) niet dat zijzelf uitgehuwelijkt zou worden aan een lid van Al-Shabaab, waarbij (i) zij algemeen verklaarde dat Al-Shabaab naar haar dorp kwam om meisjes uit te kiezen en er bijkomende vragen diende te worden gesteld, waarop verzoekster stelde dat ook zij werd benaderd en dat haar moeder haar verstopte en (ii) de verklaring dat haar moeder haar verstopte, tegenstrijdig is met de latere verklaringen op het CGVS dat zij gewoon in huis aanwezig was;
- (h) het is niet aannemelijk dat Al-Shabaab verzoekster niet zou hebben gevonden, wanneer zij zich verstopte achter een matras;
- (i) er is sprake van wisselende verklaringen omtrent het aantal keren dat Al-Shabaab verzoekster benaderden, evenals omtrent de tijdstippen waarop dit gebeurde.

5.1.9. Verzoekster benadrukt haar jonge leeftijd op het moment van de vervolgingsfeiten. De Raad beaamt dat de graad van medewerking, bewijslast en verantwoordelijkheid in hoofde van een verzoeker moet worden beoordeeld in het licht van zijn individuele omstandigheden. Van een minderjarige verzoeker kan immers niet dezelfde graad van medewerking en verantwoordelijkheid worden verwacht als van een meerderjarige verzoeker. De UNHCR “*Guidelines on international protection no. 8: Child Asylum Claims under Articles 1(A)2 and 1(F) of the 1951 Convention and/or 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*”, paragraaf 73, wijzen er terecht op dat voor beschermingsverzoeken van kinderen het nodig kan zijn dat een asielautoriteit een grotere bewijslast op zich neemt, vooral wanneer het een niet-begeleide minderjarige betreft. Echter dient de Raad vast te stellen dat noch uit een lezing van de notities van de persoonlijke onderhouden, noch uit een lezing van de bestreden beslissing dat er van verzoekster kennis of elementen werden verwacht, die het begrip van een minderjarige te boven gaan. Er werden algemene vragen gesteld omtrent haar verblijfplaatsen, haar levensomstandigheden, haar familie en de elementen die aan de grondslag van haar vluchtrelaas liggen. Het betreffen vragen waarvan verwacht kan worden dat iemand die verklaart in deze omstandigheden te hebben geleefd en deze feiten te hebben meegemaakt, hierop coherente en correcte antwoorden kan formuleren, ongeacht de leeftijd. Verzoekster maakt niet *in concreto* aannemelijk waarom haar jonge leeftijd, op het moment van de vervolgingsfeiten en de persoonlijke onderhouden, de beoordeling van de commissaris-generaal aan het wankelen zou brengen.

5.1.10. Verzoekster blijft in haar verzoekschrift de nadruk leggen op haar problemen om elementen en gebeurtenissen in de tijd te schetsen, doch de Raad stelt vast dat verzoekster er in haar persoonlijke onderhouden zelf telkens voor opteerde om de gebeurtenissen in haar levensomgeving en haar vluchtrelaas concreet in de tijd te plaatsen. Indien verzoekster zich, omwille van problemen met tijdlijnen, niet in staat achtte om dergelijke verduidelijkingen te verschaffen, stond het haar vrij dit als dusdanig te vermelden tegen de *protection officer*. Zoals de Raad reeds heeft vastgesteld, werd verzoekster bij aanvang van haar persoonlijke onderhouden erop gewezen dat het geen probleem is, indien zij bepaalde antwoorden niet weet en dat zij dit ook zo mocht aangeven. Wanneer verzoekster er echter voor opteert om gebeurtenissen in de tijd te plaatsen, mag worden verwacht dat zij doorheen haar verklaringen consistent is, *quod non in casu*. Zo werd in de bestreden beslissing terecht gewezen op de tegenstrijdigheden, in verband met het overlijden van haar broer en zus. De Raad sluit zich aan bij de beoordeling dat: “Zo verklaarde u dat uw broer gedood werd door Alshabaab in 2017 (CGVS 07.09.2021, p. 7). Tijdens het persoonlijk onderhoud op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde u echter dat uw broer twee jaar eerder gedood werd, wat overeenkomt met 2019 (verklaring DVZ, vraag 17). Toen u tijdens het tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS nogmaals gevraagd werd naar het tijdstip van overlijden van uw broer, antwoordde u dat u ongeveer twaalf jaar oud was, wat overeenkomt met 2017, en verklaarde u dat dit ongeveer drie jaar geleden is, wat overeenkomt met 2019 (CGVS 27.10.2022, p. 6). Bovendien verklaarde u dat uw oudste broer overleden is voordat uw zus stierf (CGVS 07.09.2021, p. 7). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud verklaarde u echter dat uw broer na uw zus overleed (CGVS 27.10.2022, p. 6). Dat u er niet in slaagde coherente verklaringen af te leggen over de tijd waarin uw broer overleed, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen hierover. Wat er ook van zij, uit uw verklaringen blijkt nergens dat het overlijden van uw broer voor u voor problemen zou hebben gezorgd, zodat hieruit geen nood aan internationale bescherming voor u afgeleid worden. Verder verklaarde u dat uw zus 5 jaar geleden stierf nadat ze werd uitgehuwelijkt aan een lid van Alshabaab, wat overeenkomt met 2016 (verklaring DVZ, vraag 17). Tijdens het eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde u echter dat uw zus stierf eind 2019 (CGVS 07.09.2021, p. 7, p. 9). U verklaarde bovendien dat ze minderjarig was toen ze moest trouwen met een lid van Alshabaab (vragenlijst CGVS, vraag 5). Op het CGVS verklaarde u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud echter ook dat ze al 19 jaar oud was toen ze trouwde (CGVS, p. 10). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde u dat uw zus 16 jaar was toen ze trouwde en 18 jaar toen ze stierf (CGVS 27.10.2022, p. 6-7). Dat u er niet in slaagde coherente verklaringen af te leggen over de periode waarin uw zus trouwde, brengt de geloofwaardigheid van uw asielmotieven in het gedrang”. De omstandigheid dat verzoekster wisselende verklaringen aflegt omtrent de leeftijd waarop haar zus werd uitgehuwelijkt aan Al-Shabaab en kwam te overlijden, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van haar vluchtrelaas, temeer omdat de vraag of haar zus al dan niet reeds meerderjarig was op het moment van haar huwelijk tevens impact heeft op de verklaring van verzoekster dat alle meisjes van 15 of 16 jaar moesten huwen. Door louter te volharden dat zij wel degelijk precies was over de omstandigheden van de dood van haar broer en zus, brengt zij de gedane beoordeling niet aan het wankelen.

5.1.11. De Raad wijst er verder op dat de commissaris-generaal op goede gronden heeft gemotiveerd dat er sprake is van inconsistente verklaringen omtrent de omstandigheden waarin Al-Shabaab verzoekster heeft benaderd in haar woning. De Raad treedt de commissaris-generaal dan ook bij in zijn beoordeling dat: *“Bovendien strookt het feit dat uw moeder u verstopte niet met de verklaringen die u bij het CGVS aflegde en waaruit blijkt dat u gewoon binnen in het huis was (CGVS 07.09.2021, p. 12). Toen u met dit element geconfronteerd werd, ontkende u dat uw moeder u verstopt had (CGVS 07.09.2021, p. 18). Deze tegenstrijdigheid breekt de geloofwaardigheid van uw asielmotieven af. Voorts blijkt uit uw verklaringen dat Alshabaab meerdere keren naar uw dorp kwamen om meisjes mee te nemen (CGVS 27.10.2022, p. 10). U verstopte zich twee keer voor hen in huis, namelijk één keer achter een matras en één keer in een ruimte in de grond (CGVS 27.10.2022, p. 8). Het is niet aannemelijk dat Alshabaab u zochten maar niet konden vinden, terwijl u zich binnen achter een matras bevond. Tijdens het persoonlijk onderhoud op de DVZ vermeldde u dat Alshabaab één keer voor uw zus kwamen en later één keer voor u (vragenlijst CGVS, vraag 5). Tijdens het eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS heeft u het over één gelegenheid waarbij Alshabaab uw moeder zei dat ze u wilden om te huwen (CGVS 07.09.2021, p. 12). Bovendien kan u tijdens het tweede onderhoud zelfs niet bij benadering aangeven wanneer Alshabaab de eerste keer naar uw huis kwamen (CGVS 27.10.2022, p. 11). Het is niet aannemelijk dat u deze gebeurtenis niet kan situeren, temeer gezien u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS wel verklaarde dat Alshabaab de eerste keer naar uw huis kwam in de achtste maand (CGVS 07.09.2021, p. 12). Dit element tast de geloofwaardigheid van uw relaas verder aan. Verder zei u dat u reeds op de vijfde dag van de achtste maand uit uw dorp vertrok (CGVS 07.09.2021, p. 6). Dat betekent dat Alshabaab drie keer zou zijn langsgeslagen in vijf dagen tijd, gezien u ook de eerste keer in de achtste maand situeert (CGVS 07.09.2021, p. 12). Dit gegeven is tegenstrijdig met uw verklaringen waarin u stelde dat er drie dagen waren tussen het eerste en tweede bezoek van Alshabaab en twee weken tussen het tweede en derde bezoek (CGVS 27.10.2022, p. 8). Dat u er niet in slaagde om coherente verklaringen af te leggen over de benaderingen van Alshabaab, zet de geloofwaardigheid van uw asielmotieven op de helling”.* Verzoekster tracht in haar verzoekschrift de verschillende verklaringen met elkaar te doen rijmen, waarbij zij stelt dat zij bij DVZ bedoelde dat Al-Shabaab regelmatig in het dorp langskwam, waarbij haar moeder haar – net zoals alle andere moeders deden – in huis verstopte. Zij stelt dat zij, op de dag dat Al-Shabaab naar haar moeder thuis kwam om te vertellen dat verzoekster de leeftijd om te huwen had bereikt, geen tijd had om zich te verstoppen. Deze uiteenzetting kan evenwel niet overtuigen, waarbij uit het verslag van DVZ en de notities van de persoonlijke onderhouds wel degelijk blijkt dat verzoekster wisselende verklaringen heeft afgelegd omtrent de precieze omstandigheden van de benadering van Al-Shabaab. Waar verzoekster bij DVZ verklaarde dat haar moeder haar verborg toen Al-Shabaab langskwam, stelde verzoekster bij haar eerste persoonlijk onderhoud dat Al-Shabaab voor het eerst gewag maakte van een concreet huwelijk in het begin van de achtste maand, op een moment dat verzoekster zich in een andere kamer bevond en waarna zij konden vluchten in de chaos van de vijfde dag van de achtste maand (zie NPO I, p. 12). Tijdens haar tweede persoonlijk onderhoud maakte verzoekster gewag van meerdere concrete bezoeken van Al-Shabaab, waarbij Al-Shabaab reeds tweemaal concreet naar verzoekster hadden geïnformeerd bij verzoeksters moeder, doch verzoekster zich kon verstoppen achter een matras en onder de grond, en waarbij Al-Shabaab een derde keer langskwam, op een moment dat verzoekster niet langer de tijd had om zich te verstoppen en waarbij verzoekster en haar moeder bij de chaos van een gevecht tussen Al-Shabaab en jongeren konden vluchten (zie NPO II, p. 8).

5.1.12. Waar verzoekster nog verwijst naar landeninformatie, waaruit blijkt dat Al-Shabaab sterk aanwezig was in haar dorp en waaruit blijkt dat minderjarige meisjes een hoog risico lopen om te worden uitgehuwelijkt aan leden van Al-Shabaab, wijst de Raad erop dat het louter verwijzen naar algemene informatie waaruit zou blijken dat gedwongen huwelijken met leden van Al-Shabaab voorkomen, niet volstaat om aan te tonen dat verzoekster in haar land van herkomst daadwerkelijk een persoonlijke vervolgingsvrees dient te koesteren. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekster blijft hiertoe in gebreke.

5.1.13. Waar verzoekster verder hekelt dat de bestreden beslissing is gebaseerd op opmerkelijkheden, benadrukt de Raad dat de ongeloofwaardigheid van een asielrelaas niet alleen kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en onaannemelijke verklaringen, zoals *in casu*. Noch de commissaris-generaal noch de Raad moeten bewijzen dat de aangehaalde feiten onwaar zouden zijn. Het komt daarentegen aan verzoekster toe om de feiten die zij aanhaalt en waarop zij haar vrees voor vervolging steunt *in concreto* aannemelijk te maken en met betrekking tot de inconsistenties en

onaannemelijkheden waarop wordt gewezen in de motivering van de bestreden beslissing een logische en afdoende uitleg of verklaring te bieden. Door te volharden dat zij wel degelijk haar problemen erg duidelijk uiteen heeft gezegd, blijkt zij hiertoe evenwel in gebreke.

5.1.14. De Raad stelt vast dat verzoekster zich voor het overige beperkt tot het poneren van een vrees voor vervolging, het herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen, het uiten van blote beweringen en het tegenspreken van de bevindingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waarmee zij echter deze bevindingen niet weerlegt of ontkracht en een beweerde vrees voor vervolging niet aannemelijk maakt.

5.1.15. Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, alsook verzoeksters individuele omstandigheden in acht genomen, acht de Raad voorgaande bevindingen ruim voldoende om te besluiten dat verzoekster niet heeft aangetoond dat zij Somalië heeft verlaten omwille van een vrees voor Al-Shabaab. De overige motieven in de bestreden beslissing, met name dat verzoekster haar persoonlijke problemen niet spontaan heeft verteld bij DVZ, worden als overtoollig beschouwd, zodat niet dient te worden ingegaan op verzoeksters kritiek dienaangaande. Het voorgaande volstaat om vast te stellen dat aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoekster. Gelet op deze vaststellingen, is er geen reden om verder te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen

5.1.16. Waar verzoekster in haar aanvullende nota nog verwijst naar de door haar ondergane vrouwelijke genitale verminking (VGV) type I, betreurt de Raad dat verzoekster aan dergelijke praktijk werd onderworpen. De Raad stipt aan dat VGV, van welke aard dan ook, een ernstige en onomkeerbare aantasting vormt van de lichamelijke integriteit van de vrouwen die het ondergaan. Dergelijke handelingen vallen onder de noemer “*daden van lichamelijk of geestelijk geweld, inclusief seksueel geweld*” en “*daden van genderspecifieke of kindspecifieke aard*”, in de zin van artikel 48/3, § 2, tweede lid, a) en f) van de Vreemdelingenwet en deze handelingen zijn gericht tegen vrouwen als leden van een sociale groep in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet (zie arrest van de Raad, gewezen in een kamer van drie rechters, met nummer 122.669 van 17 april 2014). *In casu* moet echter worden vastgesteld dat verzoekster, hoe betreurenswaardig ook, reeds werd onderworpen aan VGV type I. Verder heeft verzoekster noch bij aanvang van de procedure, noch tijdens de persoonlijke onderhouden, noch in haar verzoekschrift enige vrees omtrent haar VGV aangehaald. In haar aanvullende nota gaat zij ook onvoldoende in op de concrete impact van de ondergane VGV op haar lichamelijke en/of geestelijke gezondheid. Verder stelt de Raad vast dat verzoekster het risico om te worden onderworpen aan een VGV type III, enerzijds verbindt aan de omstandigheid dat haar zus naar aanleiding van haar gedwongen huwelijk met een Al-Shabaab lid werd onderworpen aan een infibulatie en anderzijds aan de omstandigheid dat zijzelf ook dreigt te worden uitgehuwelijkt aan een Al-Shabaab lid. Aangezien aan deze omstandigheden geen geloof werden gehecht (zie *supra*) kan verzoekster haar vrees om slachtoffer te worden aan VGV type III niet onderbouwen onder verwijzing naar deze elementen. De Raad stelt vast dat verzoekster geen andere concrete en persoonlijke elementen aandraagt, op grond waarvan kan worden vastgesteld dat verzoekster bij een terugkeer naar haar herkomstland alsnog dreigt een zwaardere vorm van VGV te ondergaan. Derhalve zijn er *in casu* goede redenen voorhanden in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet om aan te nemen dat verzoekster bij een terugkeer niet opnieuw het slachtoffer wordt van VGV.

5.2. De beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

5.2.1. Voor zover verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoekster toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

5.2.2. Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. De Raad stelt

vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt, maar zich afspeelt in bepaalde gebieden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. *In casu* dient vastgesteld dat verzoekster afkomstig is uit Mogadishu, zodat haar nood aan subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, c), ten opzichte van de situatie in Mogadishu dient beoordeeld te worden.

5.2.3. De Raad merkt op dat de analyse van de veiligheidssituatie in Mogadishu als een geheel moet worden gelezen en dat deze feiten samen gelezen moeten worden met diverse andere, objectieve elementen op basis waarvan geoordeeld wordt dat er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoekster louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, §2, c), van de Vreemdelingenwet. Uit de landeninformatie bijgebracht door beide partijen, blijkt dat de situatie in Mogadishu niet van zulke aard is dat die hieraan beantwoordt. Verzoeksters betoog is niet van die aard dat het afbreuk kan doen aan de vaststelling in de bestreden beslissing.

5.2.4. De Raad merkt op dat de commissaris-generaal het EUAA-rapport “*Country Guidance Somalia*” van juni 2022, UNHCR’s “*International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia*” van september 2022, het EUAA-rapport “*Somalia Security Situation*” van februari 2023 en de COI Focus “*Somalië. Veiligheidssituatie in Mogadishu*” van 21 maart 2023 ter kennis heeft gebracht in zijn verweernota, waarin de vaststellingen in de bestreden beslissing worden bevestigd.

Uit het geheel van de voorliggende informatie blijkt dat het geweld dat in Mogadishu plaatsvindt sinds mei 2012 ten gevolge van de terugtrekking van Al-Shabaab uit de hoofdstad veranderd is en in hoofdzaak de vorm aanneemt van Al-Shabaab die direct en indirect de confrontatie aangaat met de overheid en de veiligheidsdiensten in de stad. Het geweld neemt de vorm aan van schietpartijen tussen verschillende groeperingen en gerichte moord- en terreuraanslagen. Naast Al-Shabaab zijn ook ISS, de Somalische veiligheidsdiensten, clanmilities en onbekende gewapende groepen verantwoordelijk voor het geweld in Mogadishu. Het langdurig verkiezingsproces heeft het politieke landschap en het veiligheidsklimaat gedestabiliseerd.

Tijdens de verslagperiode gaat het aantal door ACLED geregistreerde geweldincidenten in stijgende lijn. Het geweld kent piekmomenten, namelijk in februari 2022 (voorafgaandelijk aan de parlementaire verkiezingen), april 2022 (voorafgaandelijk aan de presidentiële verkiezingen) en augustus 2022. ACLED registreerde tijdens de verslagperiode voor de categorie “*violence against civilians*” in totaal 53 burgerdoden voor 58 incidenten, waarbij het merendeel gerichte moorden met een vuurwapen waren, waarvan het motief niet altijd gekend is. Wat betreft “*explosions/remote violence*” werden tijdens de verslagperiode 202 doden gemeld voor 70 incidenten, waarvan de meeste burgers. ACLED heeft drie ernstige aanslagen van Al-Shabaab geregistreerd, waaronder een dubbele bomaanslag op het ministerie van onderwijs in oktober 2022, waarbij 120 mensen om het leven kwamen – waarvan het merendeel burgers – en meer dan 300 mensen gewond geraakten. In de COI Focus van Cedoca kan worden gelezen dat de veiligheidsomstandigheden in Mogadishu voortdurend worden opgevolgd. Als er zich fundamentele wijzigingen of ontwikkelingen voordoen die de situatie ter plaatse aanzienlijk veranderen, dan werkt Cedoca deze COI Focus zo snel mogelijk bij. De thans voorliggende gegevens zijn voldoende actueel en nauwkeurig, minstens toont verzoekster niet aan dat zij over relevante informatie beschikt die het bovenstaande beeld dat naar voren komt uit de beschikbare bronnen doorprikt. De vaststellingen in de bestreden beslissing en de verweernota op dit punt worden dan ook overgenomen

5.2.5. Gelet op de beschikbare landeninformatie, treedt de Raad de beoordeling van de commissaris-generaal bij dat er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld in Mogadishu dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoekster louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Uit de landeninformatie blijkt dat de situatie in Mogadishu niet van zulke aard is dat die hieraan beantwoordt.

5.2.6. Tevens in navolging van de commissaris-generaal, stelt de Raad vast dat de mate van het willekeurig geweld in Mogadishu wel hoog blijft zodat een mindere mate aan individuele elementen is vereist om aan te nemen dat een burger aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

5.2.7. *In casu* stelt de Raad vast dat verzoekster verschillende psychologische attesten en verslagen heeft overgemaakt, die een beeld schetsen van een zeer kwetsbaar jong meisje, dat erg lijdt onder de trauma's van haar levensomstandigheden. Verzoekster vertoont symptomen zoals slapeloosheid, isolement, hypervigilantie, overpeinzingen, terugkerende nachtmerries en een significante staat van depressie. Verzoekster heeft een verdedigingsmechanisme ontwikkeld, waarbij zij zich als het ware loskoppelt van de realiteit en vermijdt om te praten of te denken over haar problemen. Er wordt grote bezorgdheid geuit om het isolement, dat verzoekster zichzelf oplegt. Verzoekster is hiervoor reeds ruim twee jaar onder psychologische behandeling (zie *supra*). Uit de stukken blijkt ook dat verzoekster veel moeilijkheden heeft om zich zelfstandig te bewegen en aan te bieden bij gemaakte afspreken. Dit blijkt ook uit de omstandigheid dat zowel verzoeksters psycholoog als de maatschappelijke assistente van het opvangcentrum ter terechtzitting aanwezig zijn, omdat zij verzoekster niet in staat achtten om zich op zelfstandige wijze aan te bieden op de terechtzitting. In tegenstelling tot wat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing oordeelt, stelt de Raad vast dat deze psychologische problemen wel degelijk een persoonlijke omstandigheid betreft, die tot gevolg kan hebben dat verzoekster, in vergelijking met een andere persoon, een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Gelet op de in de attesten en verslagen beschreven verminderde zelfredzaamheid en de loskoppeling van de realiteit, kan worden aangenomen dat verzoeksters mentale problematiek – waarvoor zij op heden nog steeds wordt opgevolgd – kan leiden tot een verminderde mogelijkheid om een correcte inschatting te maken van de risico's en de manier om deze te vermijden. Volledigheidshalve wijst de Raad er ook nog op dat verzoekster steeds consequent heeft verklaard dat zij niet langer enig contact heeft met haar familieleden in Somalië – waarbij in de medische verslagen ook uitgebreid wordt gedocumenteerd dat deze onwetendheid over het lot van haar familie een zware psychologische last voor verzoekster uitmaakt – en dat zij, tezamen met haar voogd, reeds vruchteloze pogingen heeft ondernomen om haar familie op te sporen via het Rode Kruis. Dat verzoekster – die haar herkomstland verliet als NBMV en thans nog steeds slechts een jongvolwassene is – als vrouw, met mentale problemen, dient terug te keren naar Somalië, zonder hierbij meteen te kunnen rekenen op een familiaal netwerk, houdt tevens een verhoogd risico in. Bijgevolg brengt verzoekster specifieke kwetsbaarheden aan het licht die, in combinatie met de aard en de omvang van het geweld, aanleiding geven tot een ernstige en individuele bedreiging van het leven of de persoon van verzoekster, omdat zij minder in staat is om de risico's op willekeurig geweld in te schatten en deze te vermijden.

5.2.8. Gelet op het voormelde toont verzoekster aan dat in haren hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien oktober tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. N. DENIES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. V. LAUDUS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. LAUDUS

N. DENIES